

LETTER #30: SUNDAY 11 NISSAN - APRIL 2

Advice for an Extreme Introvert

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 534-535

ח'ה

By the Grace of G-d
19 Elul, 5719
Brooklyn

Blessings and greetings,

I acknowledge receipt of your — undated — letter in which you write about your psychological state, etc.

I believe that I have already written [to you] several times that, in my opinion and as I have observed in reality, every person without exception is social by nature, although obviously not to the same degree. When one makes an effort to act contrary to this natural instinct, it will obviously cause “complications,” etc. As for those who have a difficult time socializing with others, the only solution for them is [the approach taken when] one learns to swim. This is impossible without first entering the water, and even standing on the river's edge [is insufficient]. [The person] must jump into the water, and he will naturally begin to learn to swim and eventually master it. Strategizing how, what, and in which manner he will learn to swim while standing on the riverbank will have no benefit, as it is only possible to learn how to swim in the water.

ב"ה,
י"ט אלול, תשי"ט
ברוקלין.

ברכה ושלום!

מאשר הנני קבלת מכתבה - גלי זמן
הפתיבה - בו כותבת אודות מצב רוחה
וכו'.

וכמדמה כבר כתבתי זה כמה פעמים, שלפי
דעתי וכן ראיתי גם במוחש, כל אדם, מבלי
יוצא מן הכלל, מדיני הוא בטבע, אף
שכמוכן לא כל אחד במדה שוה,
וכשמשתדלים להתנהג הפך טבע זה מוכן
שזה מביא לידי תסבכת
"קאמפליקאציעס" וכיוצא בזה, ובאלה
שמיאזה סבה שתהיה קשה עליהם
ההתערבות עם בני אדם, הרי אין עצה, כי
אם על דרך למוד השחיה במים, שזהו אי
אפשר לפני הפניסה במים אפילו כשעומד
בסמיכות לשפת הנהר, ועליו לקפוץ במים
ואז בדרך ממילא יתחיל למוד ענגו השחיה
וסוף סוף ילמדנו, וכל אריכות המחשבה
בעת עמידתו על שפת הנהר, איה ומה
ובאיה אכן ילמוד לשחות, אין בזה תועלת,
כי אי אפשר למוד הנ"ל אלא במים.

After apologizing, [I would like to point out] that it is exactly the same for yourself: In your letter, you present arguments in favor of and against taking a job that will involve being in the presence and company of others. However, you are debating this matter while sitting in your room or in your own *daled amos*.

As is self-understood and obvious, my intention is not to preach *mussar*, but to try again — perhaps my words will at least be effective this time [and cause] you to “jump into” a situation in which you will unwillingly (at least for the first few days) be among other people outside of your home. I strongly hope that within a short time, you will no longer need to be compelled and you will see the importance and tremendous benefit of the matter, also for the other members of the group. Indeed, it is not for nothing that a person is created with a social nature.

Wondrous are the words of our Sages which are an applicable directive for day-to-day life, that every matter of holiness should be specifically among ten people. Not only [are we instructed to serve Hashem] with others, but [as a] group in the fullest sense. The Chassidic adage, said in the name of many of the great Chassidic masters, is well-known: “It is worse to be alone in *Gan Eden*, than to be ... [1] together with other Jews.”

As we are now towards the end of the month of Elul, the month of mercy — the boundless mercy of Hashem — may it be His will for you to begin a resolute change for the better and to inform me of good news concerning this.

With blessings for good news and for a *kesivah vachasimah tovah*.

[1] In Gehinnom.

וּלְאַחֲרֵי בְקִשְׁתְּ סְלִיחָתְךָ, כִּן הוּא בְדִיּוּק
בְּהִנּוּגֵךְ אֵלֶיךָ אֲשֶׁר בְּמִכְתָּבֶיךָ מְבִיאָה
טְעָנוֹת לְחַיִּיב וְלִשְׁלִילָה בְּעֵסֶק שְׂיֵהִיָּה
הַכְרוּזָה בְּמִסְבּוֹת בְּנֵי אָדָם וּבְחִבְרָתָם, אֲלֵא
שֶׁהַשִּׁקְלָא וְטָרְיָא בְּזָה בִּישִׁבְתָּהּ בְּחִדְרָהּ אוֹ
בְּד' אַמּוֹת שְׁלֵה.

מוֹבֵן וְגַם פְּשוּט שְׂאִין כּוֹנְנֵי לְהִטִּיף מוֹסֵר,
אֲלֵא לְנִסּוֹת עוֹד הַפְּעַם אוֹלֵי יוֹעִילוּ דְבָרֵי
עַל כָּל פְּנִים בַּפְּעַם הַזֶּאת, אֲשֶׁר תִּקְפוּץ
לְתוֹךְ אֵיזָה עֲנָן שֶׁבַעַל כְּרָחָה (עַל כָּל פְּנִים
בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים) וְתֵהִיָּה בֵּין בְּנֵי אָדָם
מְחוּץ לְבֵיתָהּ, וְתִקְוֵנִי חֲזָקָה אֲשֶׁר בְּמִשְׁךָ
זְמַן לֹא אַרְוֶה, לֹא תִצְטָרֶךְ עוֹד לְהִבְעֵל כְּרָחָה
וְתִרְאֶה רַב הָעֲנָן וְרַב הַתּוֹעֵלֶת גַּם בְּשִׁבְלֵי
זוּלָתָהּ שֶׁל חִבְרַת בְּנֵי אָדָם, שֶׁהֵרִי לֹא לְחִנָּם
נִבְרָא הָאָדָם בְּטַבַּע לְהִיּוֹת מְדִינִי.

וְנִפְלְאִים דְּבָרֵי רַז"ל, אֲשֶׁר הוֹרָאָה הֵם
לְהִלָּכָה לְמַעֲשֵׂה בְחַיִּי הַיּוֹמִים, אֲשֶׁר כָּל
דְּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה הוּא דוֹקָא בֵּי עֲשָׂרָה, לֹא רַק
רַבִּים סֵתָם אֲלֵא רַבִּים בְּשִׁלְמוֹת, וְיָדוּעַ גַּם
כִּן פְּתָנָם הַחֲסִידוֹת, הַנֶּאֱמָר בְּשֵׁם כְּפָה
מְגִדוּלֵי תוֹרַת הַחֲסִידוֹת, אֲשֶׁר גְּרוּעַ יוֹתֵר
לְהִיּוֹת יְחִידֵי בְּגוֹן יַעֲדוֹן מֵאֲשֶׁר לְהִיּוֹת וְכו' מֵיט
נֶאֱמָר אֵיךְן צוֹנָא מְעוֹן.

וּבְהִמְצָאָנוּ בְּשִׁלְהֵי חֲדָשׁ אֲלוּל הוּא חֲדָשׁ
הַרְחֻמִּים רְחֻמֵּי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּ
בְּלֵי גְבוּל, יְהִי רְצוֹן שֶׁתִּתְחִיל הַזֶּזָה מִחֲלָטָה
לְטוֹב וְתִבְשֵׁר טוֹב בְּזָה.

בְּבָרְכָה לְבָשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְלִכְתִּיבָה וְחִתִּימָה
טוֹבָה.